

Ali Çatakçın: Gare operasyonunda bir kısım bölge Kürtlerinin de parmak izi var

Posted on 17/02/2021

1946 yılı 20'nci yüzyıl Kürt ulusalcılığın zirvesi olarak görülebilir. 20. yüzyıl uluslaşma hareketlerinde Sovyet devriminin "Ulusların kaderini tayin hakkı" teorisinin etkisi olduğu muhakkak. Teorinin etkisinden önce, Kürtler 19.yüzyılda çözülmesi gereken bir sorunun taşıyıcıları olarak 20. yüzyıla giriş yapan az halklardan biriydi. Bu gecikmiş sorunun çözümü için genç Sovyetler bir umut görüldü. Stalin'in başında olduğu Sovyetlerin 'destek' sözüyle, 1946 yılında, Mahabad'da Kürdistan Cumhuriyeti ilan edildi.

Doğu Kürdistan'a geçen genç Mele Mustafa Barzani, sahip olduğu savaş deneyimleri nedeniyle, 1946 yılında Mahabad'da ilan edilen Kürdistan Cumhuriyetinin Genelkurmay Başkanı oldu.

İran'da Kürtler üzerinden etkin güç olmaya çalışan Stalin yönetimi İngilizlerle arasındaki sorunu çözünce, Kürtleri bu anlaşmanın sonucu olarak İran'a sundu. İran Kürtleri vahşice katletti; Çarçıra meydanına kurduğu darağaçlarında Kürt önderlerini astı. Genelkurmay Başkanı olan Barzani bu dönemde direniş göstermeden adamlarıyla Rusya'ya geçmeyi tercih etti.

Barzani'nin bu tavrı Kürt hikayesinde önemli bir yere sahip olmasına rağmen hiç sorgulanmadı. Bu süreç sorgulanmadığından olacak ki, sonraki süreçlerde de Barzanilerin başında olduğu yapı zaman zaman benzer tutum aldı.

Güney Kürdistan'da ise kendilerinin başında olduğu siyasi akım dışında başka bir Kürt hareketinin ortaya çıkmasına izin vermediler. Bağımsızlık cephesi açmak isteyen Celal

Talabani güçlerine karşı Irak'la işbirliği içinde savaştılar. Aynı şekilde Kürtlerin İran'da Şah'a başkaldırı sürecinde Şah'ın yanında yer alıp, Kuzey'den bağımsızlık mücadelesi örgütlemek üzere güneye geçen iki genç Kürt lider Sait Kırmızıtoprak ve Sait Elçi'yi öldürdüler.

İŞİD, Rojava saldırınca, Barzanilerin KDP'si maalesef aynı zaman diliminde Rojava'ya ambargo uygulamaya başladı. Roj Peşmergeleri olarak anılan güçler, Türkiye tarafından eğitildi. Dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu, Efrîn'de Kürtlerle savaşacak bu güçleri bizzat denetledi. Sonra bu güçler Efrin'in işgalinde de aktif olarak görev yaptı.

İŞİD, Şengal'e saldırdığında Peşmergeler silahlarını da bırakıp kaçmayı tercih etti. Bu teslimiyetçi tavrın sonucu olarak İŞİD'li teröristler Ezidi Kürt kadınlarını, kızlarını esir pazarlarında satışa çıkardı. O dönem Ezidilerin yardımına ağır kayıplar verme pahasına Kürt ulusal hareketi koştı.

Garip olan ise bugün gelinen noktada Kürdistan'ın güneyinin yöneticisi Barzanilerin Türkiye'nin sömürge valisi gibi hareket etmeyi kabul etmiş olması.

Türkiye devletinin Kürtlerle işbirliği Kuzey'de korucularla başlar, AKP-MHP Kürtleriyle devam eder. Hizbullah devlet organizasyonu Kürt siyasi hareketini boğmak için sahaya sürülmüş bir güçtür; bugün Hüda-Par adıyla sahaya inmiş bulunmaktadır..

Hüda-Par'ın Barzani ailesi nezdinde saygın bir yeri var. Ancak konu Kürt ulusal hareketi olunca tavır tamamen değişiyor.

Savunma Bakanı Hulusi Akar'ın Bağdat, ardından Hewler ziyareti 10 Şubat gece yarısı başlatılan Gare saldırısının etüd çalışmasıydı. Akar'ın Gare saldırısı için 'Dost ve müttefiklerle ortak koordine' açıklaması, bu imha hareketine onayı veren taraflardan birinin de 'Kürtler' olduğunun ifşasıdır.

Türkiye devleti içerde ve dışarda zora girdiği, Kürtlerin hem bölgede, hem de uluslararası sahada avantajlı oldukları bir sırada yine Kürtler arası düşmanlık tohumları ekiliyor.

Kaynak: ahvalnews.com